

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
БАЊА ЛУКА
Број: 71 0 П 306235 22 Рев
Бања Лука, 17.5.2023. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Горјане Попадић, као предсједника вијећа, Росе Обрадовић и Виоланде Шубарић, као чланова вијећа, у правној ствари тужитеља А.в. а.д. В.Л., кога заступа Заједничка адвокатска канцеларија Ђ. – М., адвокати из Б.Л., против тужених: Ж.К. из Д.В., кога заступа А.М., адвокат из Б.Л.; М.Т. из Т. и М.К. из Т., кога заступа А.М., адвокат из Б.Л., ради испуњења уговора, вриједност спора 24.617,43 КМ, одлучујући о ревизији и допуни ревизије туженог Ж.К. против пресуде Окружног суда у Бањој Луци број 71 0 П 306235 21 Гж од 19.11.2021. године, на сједници одржаној 17.5.2023. године, донио је

РЈЕШЕЊЕ

Ревизија се одбацује.

Образложење

Првостепеном пресудом Основног суда у Бањој Луци број 71 0 П 306235 19 П од 30.7.2021. године, обавезани су тужени да тужитељу на име отплате кредита солидарно исплате: на име главнице износ од 9.864,33 КМ, на име уговорене камате износ од 3.391,39, на име законске затезне камате на главницу и уговорену камату износ од 501,72 КМ и на име законске затезне камате доспјеле од 11.9.2015. године износ од 9.362,61 КМ и да му накнаде трошкове поступка у износу од 1.300,00 КМ са законском затезном каматом од 30.7.2021. године до исплате, а одбијен је захтјев за законску затезну камату преко досуђеног износа.

Другостепеном пресудом Окружног суда у Бањој Луци број 71 0 П 306235 21 Гж од 19.11.2021. године, жалба туженог М.К. је усвојена и првостепена пресуда преиначена, тако да је одбијен тужбени захтјев у односу на овог туженог, као и захтјев за накнаду трошкова поступка у износу од 1.300,00 КМ са каматама и обавезан је тужитељ да му накнади трошкове цјелокупног поступка у износу од 3.806,00 КМ. Истом пресудом жалба туженог Ж.К. (даље: првотужени) је одбијена и првостепена пресуда у побијаном досуђујућем дијелу, у односу на овог туженог је потврђена и одбијен је његов захтјев за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Првотужени ревизијом и допуном ревизије побија другостепену пресуду у дијелу у којем је његова жалба одбијена и првостепена пресуда у досуђујућем дијелу потврђена, због погрешне примјене материјалог права (што произлази из садржаја ревизије) и предлаже да се побијана пресуда преиначи и тужбени захтјев у односу на њега одбије и да се обавезе тужитељ да му накнади трошкове цјелокупног поступка према

трошковнику који је саставни дио „жалбе, увећане за таксу на жалбу“ или укине и предмет врати на поновно суђење.

Одговор на ревизију није поднесен.

Ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 237. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник Републике Српске“, број 58/03 до 61/13, даље: ЗПП), прописано је да ревизија није дозвољена ако вриједност побијаног дијела правоснажне пресуде не прелази 30.000,00 КМ, а у привредним споровима 50.000,00 КМ. Према ставу 3. овог члана у случајевима у којима ревизија није дозвољена према одредби става 2. овог члана, странке могу поднијети ревизију против другостепене пресуде ако одлука о спору зависи од рјешења неког материјално правног или процесно правног питања важног за обезбјеђење јединствене примјене права и равноправности свих у његовој примјени, а нарочито у случајевима прописаним у члану 237. став 3. тачке 1. до 3. ЗПП.

Другостепеном пресудом која се побија ревизијом, жалба првотуженог је одбијена и првостепена пресуда потврђена у дијелу којим је овај тужени обавезан да као солидарни дужник тужитељу на име отплате кредита исплати: главно потраживање у износу од 9.864,33 КМ, уговорене камате у износу од 3.391,39 и законске затезне камате на главницу и уговорену камату у износу од 501,72 КМ и на име законских затезних камата доспјелих од 11.9.2015. године износ од 9.362,61 КМ, уз накнаду трошкова поступка у износу од 1.300,00 КМ са законским затезним каматама од 30.7.2021. године до исплате (чији износи законских затезних камата и трошкова поступка у смислу одредбе члана 316. став 2. и 3. ЗПП, нису од значаја за оцјену дозвољености ревизије).

Како вриједност побијаног дијела правоснажне одлуке не прелазе 30.000,00 КМ, сагласно одредби члана 237. став 2. ЗПП, ревизија првотуженог није дозвољена.

Првотужени у ревизији и допуни ревизије тражи одлучивање по ревизији у смислу одредбе члана 237. став 3. тачка 2. ЗПП и предлаже да се ревизија дозволи и као спорна правна питања означио је питања:

„1. Да ли изјава странке у парничном поступку дата на рочишту на записник има карактер писменог признања застарјеле обавезе?

2. Да ли приједлог за мирно рјешавање спора представља изјаву којом се изражава воља дужника да признаје дуг?“.

У вези са постављеним спорним правним питањима ревидент указује на одлуке овога суда број: 57 0 Пс 010914 13 Рев од 3.4.2014. године, 57 0 Пс 111761 18 Рев од 8.11.2018. године, 57 0 Пс112879 19 Рев од 8.5.2019. године и 118-0-Рев-06-000 632 од 7.2.2008. године наводећи, да схватање изражено у побијаној пресуди у вези изјаве првотуженог дате пред првостепеним судом на припремном рочишту од 16.10.2020. године, којој је другостепени суд позивом на одредбу члана 366. став 1. Закона о облигационим односима („Службени лист СФРЈ“, број 29/78, 39/85 и 57/89, те „Службени гласник Републике Српске“ број 17/93, 3/96, 39/03 и 74/04), дао значај писменог признања застарјеле обавезе - које има значај одрицања од застарјелости, није подударно са схватањем у вези истог спорног правног питања израженим у означеним ревизионим одлукама овога суда.

Међутим, како је другостепена пресуда, у дијелу у којем је жалба првотуженог одбијена и првостепена пресуда у досуђујућем дијелу у односу на овог туженог

потврђена (истина, из других разлога у односу на разлоге дате од стране првостепеног суда) и како правоснажна постаје само изрека пресуде, која у овој врсти спора обухвата одлуку о основу и висини потраживања (а образложење пресуде представља разлоге којима суд оправдава своју одлуку), па је суд везан за изреку судске одлуке, а не за разлоге дате у њеном образложењу, а овај суд налази да је побједана пресуда подударна са становиштем израженим у бројним одлукама овога суда у погледу приговора о застарјелости потраживања из основа уговора о кредиту (на што се и односе постављена спорна правна питања и указивање на означене ревизионе одлуке овога суда), то није испуњен услов прописан наведеном законском одредбом, за дозвољавање изузетне ревизије.

Из наведених разлога, а на основу одредби члана 247. став 1. и став 5. ЗПП, у вези са чланом 237. став 2, 3. и 4. истог закона, одлучено је као у изреци.

Предсједник вијећа
Горјана Попадић

Тачност отправка овјерава
Руководилац судске писарнице
Биљана Аћић